ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ — 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ — БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 227. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 5-го ГРУДНЯ 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, DECEMBER 5, 1975 No. 227. VOL. LXXXII.

$736.00 з „Голодового обіду" на оборону українських жінок-політв'язнів

Ню Йорк (УККА). — Заходом Українського Комітету „Року Жінки" влаштовано тут в неділю, 30-го листопада, „Голодовий обід" в пошану українських жінок — політичних в'язнів в СССР. Понад 250 осіб засіло до порожніх столів у великій залі Українського Народного Дому, щоб віддати поклін українським жінкам-героїням, які караються в совєтських тюрмах та концентраційних таборах, і символічно получитися з ними в їхніх голодівках.

Зустріч започатковано сценічною картиною „Шість Нескорених" Г. Подолянки у виконанні Мистецької дівочої групи Осередку СУМА в Нюарку під керівництвом Іванни Кононів. На тлі стіни, удекорованої сильветками ув'язнених жінок, дівчатка з Ансамблю співом і словом передавали терпіння, що їх щоденно переживають в Мордовських таборах десятки українських жінок.

Коротку промову виголосив мґр Іван Базарко, екзекутивний директор УККА. Читаючи витяги з писань українського Самвидаву, він змалював картину поневолення України та підчеркнув ролю української жінки. Він згадав про заходи, що їх роблять УККА та СКВУ в справі українських політичних в'язнів та закликав присутніх до моральної і матеріяльної піддержки УККА та його дій в обороні України. Обід складався символічно з одної булки і кави.

З черги Ансамбль Бандуристок ім. Лесі Українки з Бавнд Бруку виконав декілька настроєвих пісень.

На закінчення програми пані Стефанія Букшована, секретарка Комітету „Року Української Жінки" доповідала про духовий зв'язок з Україною, твердячи, що мимо жорстоких репресій московсько-большевицького режиму, ідея національної незалежности — ідея прав людини живе. Вона закликала до щоденної жертвенної праці в обороні українських жінок — політичних в'язнів, як також їхніх друзів — чоловіків. Присутні зложили 736.00 добровільних пожертв на оборону і допомогу ув'язненим.

Відбудуться Загальні Збори КОУАО – Відділ УККА в Ню Йорку

Ню Йорк. — Управа Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Великого Ню Йорку — Відділ УККА, президію якого очолюють тепер адв. Роман Гуглевич — голова, адв. Онуфрій Германюк — секретар і Микола Хоманчук — фінансовий референт, інформує, що цієї неділі, 7-го грудня, о год. 3-ій по полудні тут в долішній залі Українського Народного Дому при 2-ій евеню відбудуться Звичайні Загальні Збори Комітету, в програмі яких передбачені: звітування Управи і Контрольної комісії з проробменої праці,дискусія над звітами, вибір нових керівних органів, застанова над плянами дальших святкувань 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя Українського Поселення в ЗСА та інші справи. У Зборах, крім членів Управи, візьмуть участь делеґовані організаціями відпоручники та представники Екзекутиви УККА, які поінформують про працю Централі і пляни Крайового Комітету 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського Поселення, зокрема про запляноване Український Тиждень у Вашінґтоні в червні 1976 р. і всеукраїнську маніфестацію в цьому столичному місті.

„Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій, який в минулій каденції докладав багато зусиль для пожвавлення праці серед українських громад Великого Ню Йорку і має за собою дві великі всенародні маніфестації та ряд інших імпрез, який був організатором великих концертових виступів оркестри „Батурин" з Торонта і хорів „Гомін„ з Лондону і „Голляндських козаків" з Утрехту — бажає поділитися з громадою своїми успіхами та вислухати доброзичливих голосів критики. Для цього надаються найкраще Загальні Збори, на які треба вірити, прийдуть представники всіх організацій і зацікавлені громадяни" — сказано в інформації Президії КОУА.

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЛИСТОПАДІ 1975 Р.

Округа (осідок)	Кільк. Відд.	Придб. чл. у листопаді	Разом у 1975 р.
ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ			
Філядельфія	38	28	238
Піттсбурґ	19	10	139
Шамокин	20	9	163
Аллентавн	12	7	69
Скрентон	9	1	7
Вилкс Бери	9	3	18
Разом:	107	59	634
ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ			
Балтимор	9	3	38
ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ			
Ню Йорк	34	31	211
Сиракюзи — Ютика	13	3	105
Рочестер	9	1	70
Трой	7	2	59
Боффало	10	4	44
Разом:	73	41	489
ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ			
Нюарк	22	28	180
Джерзі Сіті	11	12	110
Перт Амбой	12	5	90
Пассейк	7	10	58
Разом:	52	55	438
ОКРУГИ ІЛЛИНОЙ, МІЧИГЕН І ОГАЙО			
Чікаго	35	22	193
Детройт	20	13	120
Клівленд	20	32	215
Янґставн	9	7	30
Разом:	84	74	558
ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ			
Ню Гейвен	19	3	76
Бостон	5	6	22
Вунсакет	6	—	12
Разом:	30	9	110
ОКРУГИ ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ			
Централььна	6	—	8
Міннеаполіс	7	1	28
Ст. Луїз	7	—	—
Разом:	20	1	29
Необ'єднані Відділи в ЗСА	20	5	51
ОКРУГИ КАНАДИ			
Торонто	25	5	123
Монтреаль	10	3	64
Ніяґара	9	6	58
Захід Канади	19	—	32
Разом:	63	14	277
Загальна сума		261	2,624

ФОРД І КИТАЙЦІ НЕ ПРОГОЛОСЯТЬ СПІЛЬНОЇ ЗАЯВИ

„Балетна дипломатія" пані Форд. В тому часі, як президент Форд мав розмови з лідерами Китайської Народної Республіки, його дружина Бетті, скинувши черевики, продемонструвала своє знання балетного мистецтва під час відвідин китайського балетного ансамблю.

Пекін. — У середу, 3 грудня, пресовий секретар Білого Дому Рон Нессен, повідомив, що президент Джералд Форд і лідери Китайської Народної Республіки рішили не проголошувати спільної заяви, коли в п'ятницю закінчаться відвідини Президента в Китаю. Хоча Нессен твердив, що відсутність спільної заяви не означає, що наради між Президентом і китайськими лідерами „не були важливими", то коментатори твердять, що це є доказ, що наради мали в більшості „символічне значення" та не внесуть будь-яких важливіших змін в дотеперішні відносини між Вашінґтоном і Пекіном. Президент Форд і віцепрем'єр Тенґ Гсіяо-пінґ також сказали, що спільна заява неконечна, бо „дії та порозуміння" мають більше значення, ніж підписи під великою кількістю слів. Але деякі дорадники Президента сказали, що спільна заява не могла появитися, бо існують надто великі розбіжності між Вашінґтоном і Пекіном щодо політики детанту між Америкою та Совєтським Союзом, а також лідери КНР не хочуть підписувати спільних заяв, поки американські військові частини не будуть усунені з Тайвану, тобто з території Націоналістичного Китаю.

Хоча обидві сторони рішили не видавати спільної заяви, то відносини лідерів КНР до американських гостей далі є дуже теплі. В середу віцепрем'єр Тенґ влаштував вечерю для президента Форда, а також китайські провідники разом з Президентом і його дружиною Бетті відвідали спортовий стадіон, де приглядалися змаганням пінґ-понґу та гімнастичним вправам. Того самого дня Бетті Форд взяла участь в пробі китайського балету, доказуючи, що вона колись брала лекції в балетній школі Марти Ґреґам.

У четвер рано президент Форд відбув четверту з черги нараду з віцепрем'єром Тенґом, який вже протягом останніх кількох місяців в дійсності кермує урядом КНР. Хоча не подано жадних подробиць про тему цих нарад, то припускають, що головним чином була обговорена політика детанту між ЗСА та СССР.

Цієї суботи Нюйоркська Округа УНС вшанує заслужених союзовців

Ню Йорк. — В рамцях відзначування 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя Українського Поселення в ЗСА, цієї суботи, 6 грудня ц.р. о год. 7-й вечора у великій залі Українського Народного Дому при 2-й евені відбудеться перша велика імпреза Окружного Комітету Відділів УНСоюзу, на якій, йдучи за гаслом УНС „В пошані до піонерів — лицем до молоді", присутні на вечері головні екзекутивні урядовці відзначать окремими грамотами багатьох заслужених союзовців і діячів, які на протязі років активно працювали для УНС і громади. Після ділової частини і вечері, відбудеться також мистецька програма, в якій візьмуть участь молодий співак-соліст Степан Шкафаровский і капеля бандуристок ім. Лесі Українки з Бавнд Бруку. Голова Окружного Комітету Микола Хоманчук інформує, що свою участь в бенкеті заповіли численні представники суспільно-громадських організацій.

РОСІЙСЬКИЙ ДИСИДЕНТ В. БУКОВСЬКИЙ ЗАСУДЖУЄ РУСИФІКАЦІЮ

Ню Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — На Захід продістався відкритий лист російського політичного в'язня Володимира Буковського, що його він вислав влітку 1975 року до А. Косиґіна, голови Ради Міністрів СССР. Подаємо повний текст листа:

„Голові Ради Міністрів Косиґіну — Відкрите письмо.

Ще раз про русифікацію і націоналізм.

Громадянине Голово Ради Міністрів! Конкретні факти недавнього минулого, які стали мені відомі цими днями, примушують мене відмовитись від мого власного принципу і звернутися до Вас, хоч я заздалегідь свідомий, що практичної користи з цього не буде. Ніхто ні разу не зумів наблизити Ваше трансцендентальне існування на кремлівських висотах до долі політичних в'язнів СССР, яких Ви називаєте особливо небезпечними державними злочинцями. Ні голодівки, ні хвороби, ні самогубства. Але я не політик. Що ж, нехай мої слова й нічого не змінять. Сьогодні я зобов'язаний висловитися. Це мій обов'язок росіянина.

У квітні 1975 року в Уральському концтаборі ВС-389/35 відбулася розмова заступника начальника установи ВС-389, капітана Шарікова, з моїм товаришем Чекаліним. Шаріков недвозначно вмовляв в Чекаліна шовіністичні настрої, вимагав від нього, як від росіянина, пірвати взаємини з жидами, українцями і т. п.

Я — росіянин. І мені боляче за мою країну, в якій офіційні особи відкрито проповідують шовінізм, де русифікація піднесена до ранґу державної політики. Цивільний шлюб совєтської влади з електрифікацією показався лесбійським; він не дав народам інтернаціоналізму.

За що мають любити мене, росіянина, студенти Чехо-Словаччини і Польщі, селяни Литви і України?

Можна здеморалізувати Івана Дзюбу, але ж не Дзюба породив русифікацію України, а вона — Дзюбу.

Мені боляче, що Росія є тюрмою народів у більшому маштабі ніж це було 60 років тому, а в тюрмі люди не живуть з власної волі.

Я — росіянин по національності, культурі, мові, заявляю: в СССР існує національна дискримінація і примусова русифікація. У цьому переконали мене роки таборів і тюрми.

Ось так впродовж одного року ув'язнення в таборі ВС-389 я став свідком багатьох прикладів цього. Ваші опричники в голубих погонах із Скальпінського ОК ГВ, Афанасов, Крапавичук і Утиро, неодноразово поширювали через свою аґентуру у зоні антисемітську дезінформацію, батогом і медівником насаджуючи у зоні міжнаціональну ворожнечу. А в грудні 1974 року вони пробували фізично розправитися з в'язнями - євреями руками своїх аґентів з поліцаїв, вбивців і пройдисвітів. У лютому 1975 року капітан Утиро відкрито висловив

(Закінчення на стор. 4-ій)

СОВЄТСЬКИЙ ВРОЖАЙ БУВ НА ОДНУ ТРЕТЮ МЕНШИЙ

Москва. — У середу, 3-го грудня, члени Верховної Ради СССР заслухали звіту, що цьогорічний врожай різного роду зерна виносив тільки 137.2 мільйона тонн, замість 215.6 мільйона тонн, як було первісно заплянавано, тобто врожай був на одну третю менший. Інформація про поганий врожай, спричинений головним чином посухою у великих частинах СССР, була поміщена у звіті Григорія Ващенка, предсідника Комітету бюджету і плянування, який також є членом Центрального Комітету компартії СССР. Хоча Ващенко не подав точних даних про цьогорічний врожай, то згадані цифри одержано із поданої ним статистики за останніх 5 років. Газети „Сельськая Жизнь" та „Ізвєстія" помістили ці частини звіту Ващенка, які стосуються врожаю зерна.

Західні економісти твердять, що якщо врожай дійсно виносив тільки 137.2 мільйона тонн, то це був найгірший урожай в СССР за останніх десять років. День раніше, у вівторок, 2-го грудня, віцепрем'єр Ніколай Байбаков також інформував Верховну Раду про цьогорічний неврожай, але не подавав цифр, а тільки заявив, що з уваги на поганий врожай, індустріяльна продукція в 1976-му році виявить тільки 4.3 відсотковий зріст, а цього року ця продукція зросла тільки на 7.5 відсотка, хоча первісний плян передбачував, що цей зріст становитиме 8.8 відсотка. Коментатори твердять, що точніші дані, представлені Григорієм Ващенком, до великої міри пояснюють, чому Москва не подавала жадних інформацій про жнива, коли закуповувала зерно на Заході, головно в ЗСА. Вони думають, що совєтські верховоди не хотіли, щоб західні продавці знали про критичний стан в СССР, бо тоді могли б вимагати від Москви вищі ціни.

У Видавництві Миколи Денисюка появилася нова книжка проф. В. Кубійовича

Чікаґо (О. В.) — Видавництво Миколи Денисюка випустило друком нову працю проф. д-ра Володимира Кубійовича „Українці в Генеральній Губернії 1939-1941", відзначивши цим 75-ліття з дня народин її автора. Книжка появилася в твердій оправі, має 664 сторінки, в тому 48 сторінок ілюстрацій і карту Генеральної Губернії із визначенням української етнічної території та організаційної сітки українського життя. Літературна й мовна редакція І. Кошелівця і Р. Завадовича. Мистецьке оформлення обкладинки Р. Завадовича, мол.

Презентація цього нового, ювілейного видання відбулося тут 29 листопада 1975 р. під час урочистого бенкету на честь проф. В. Кубійовича, що його влаштовано за почином місцевої української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" з нагоди 25-ліття її існування. Венкетом проводив д-р Богдан Ткачук, а промовцями були директор „Самопомочі" д-р Роксоляна Филипович-Гарасимів і проф. Мирослав Семчишин та обидва гості з Европи — Ювілят проф. д-р Володимир Кубійович, головний редактор Енциклопедії Українознавства, і д-р Атанас Фіґоль, керівник її видавництва. На видавничий фонд Енциклопедії Українознавства зібрано понад 10.000.00 дол.

Презентацією нової книжки переведено в другій частині бенкету, яку започаткував дир. Роман Мицик, президент ювілятки — кредитової кооперативи „Самопоміч", один з колишніх найближчих співробітників проф. Володимира Кубійовича ще в Українському Центральному Комітеті в Генеральній Губернії та дуже близький своїм діловим відношенням до 35-літньої видавничої праці видавця книжки Миколи Денисюка в Кракові та у Львові, а тепер в Чікаґо.

Микола Денисюк у своєму слові відзначив, що нова праця проф. Кубійовича „Українці в Генеральній Губернії 1939-1941" — це частинка дійсної історії українського народу. Особливістю цієї праці є те, що вона має характер справжнього джерельного матеріялу, який збережеться для історії. Джерельні ці матеріяли тому, що їх з особливою дбайливістю з документальною докладністю опрацював автор, який очолював тодішнє зорганізоване українське життя в Генеральній Губернії. Спонтанний процес національного відродження всього коло 500,000 українців на окраїнах українських західніх землях — це своєрідний феномен в сучасній нашій історії, який є ще одним переконливим доказом про незламну живучість українського народу. Заслуга автора в тому, що він написав свою працю таки негайно після закінчення війни й вона появилася друком ще за життя багатьох співучасників тодішнього творчого життя українців в Генеральній Губернії. На закінчення видавець вручив авторові перший примірник книжки, привітавши його із 75-літтям від себе, від видавництва та від Українського Книжкового Центру, об'єднання українських видавців, книгарів і бібліотекарів.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ УВАН

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук в ЗСА інформує, що в суботу, 6-го грудня ц. р. (не 7-го як подано в індивідуальних запрошеннях) о год. 3-ій по полудні тут в будинку Академії при 206 Вест 100 вулиця, відбудеться наукове засідання мовно - літературознавчої секції, на якому доповідь виголосить Віталій Кейс (докторант Нюйоркського університету) на тему: „Символізм і українська модерна поезія XX століття".

СВЯТО ПОДЯКИ В БУРЛІНҐЕЙМІ — САН ФРАНСІСКО

Перша Українська Євангельсько - Баптистська Церква в Бурлінґеймі святкуватиме урочисто Свято Подяки Господеві в днях 6-7-го грудня ц. р. Богослуження в суботу 6-го почнеться з години 7-ої вечора, а в неділю з години 1-ої полудні, при участи численних гостей від братніх Церков та їх пасторів, які служитимуть проповідю Євангелії на тему: Свято Подяки і Рідний Край — Україна. В Богослужебній програмі буде співати церковний хор в музичній переміні з оркестрою та з акомпаніментом органістки Люби Лейман-Теслюк. Будуть виступати солісти: Ліда Коровник, проф. Т. Фетлєр та Олександер Бодрук.

ДОПОВІДЬ Д-РА З. ГЛІЯ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — Товариство за Патріярхальний устрій УКЦ, Відділ у Філядельфії повідомляє своїх Членів, та запрошує широкі круги Громадянства на Зібрання в неділю, 7 грудня, 1975 год. 2:30 по пол. в залі УСО „Тризуб". В програмі доповідь д-ра Зенона Глія та висвітлення кольорового фільму з „Українських Днів в Римі".

КОНЦЕРТ ДЛЯ ВШАНУВАННЯ СВ.П. Д-РА А. РУДНИЦЬКОГО

Ню Йорк. — Заходами Президії Світового Об'єднання Українських Професійних Музик тут в неділю, 7 грудня ц. р. о год. 4-ій по полудні в Українському Інституті Америки, 2 Схід 79 вулиця, відбудеться концерт для вшанування пам'яті покійного д-ра Антона Рудницького, який до часу несподіваної смерти виконував функцію голови Об'єднання. В програмі виступлять: Сузанна Рудницька — сопрано, Роман Рудницький — фортепіян.

ВИСТАВКА ЖІНОЧОЇ ОБРАЗОТВОРЧОСТИ

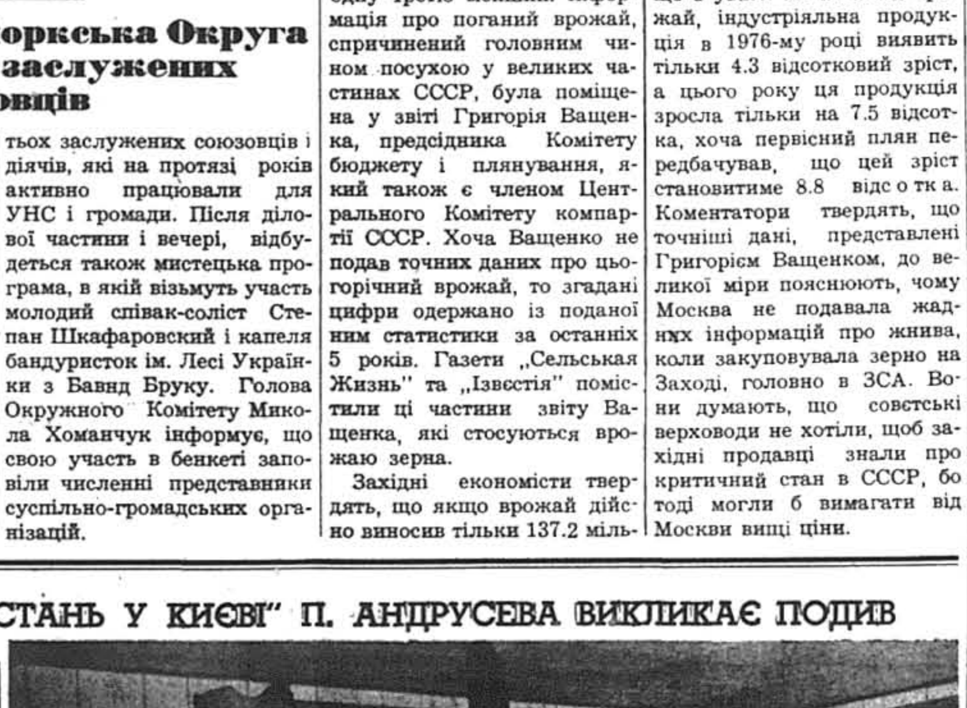
Філядельфія. — У зв'язку з відзначенням „Року Жінки" 98-ий Відділ СУА ім. А. Ярославни організує тут в п'ятницю, 5-го грудня ц. р. в Пластовій Домівці при 10-ій і Данкенен вулицях, виставку жіночої образотворчости. Відкриття виставки відбудеться о год. 8-ій вечором.

„ОЙ НЕ ХОДИ ГРИЦЮ" ПОВТОРЯТЬ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Студія Мистецького Слова Лідії Крушельницької інформує, що йдучи на зустріч багатьом любителям театрального мистецтва, студія повторить народну драму М. Старицького „Ой не ходи Грицю". Вистава з участю багатьох молодих співаків і танцюристів відбудеться в неділю, 21 грудня ц. р. о год. 4-ій по полудні у менший залі Фешен Інституту при 227 Вест 27-ма вулиця. У ролі Гриця гостинно виступить бас-баритон Андрій Добрянський, соліст Метрополітальної опери в Ню Йорку. Поставою драми займається Лідія Крушельницька. Виставку спонзорує Товариство „Самопоміч".

„КНЯЖА ПРИСТАНЬ У КИЄВІ" П. АНДРУСЕВА ВИКЛИКАЄ ПОДИВ

Як уже своєчасно інформовано, в неділю, 2-го жовтня відбулася в новій домівці української федеральної кооперативи „Самопоміч" церемонія відслонення монументального твору нашого мистця проф. Петра Андрусева: „Княжа пристань у Києві". Мистець зі своєю дружиною, колишньою оперовою співачкою Наталією, живуть тепер у Ріверґед на Лонґ Айленд і місцева газета „Ди Ріверґед Нюз Рів'ю" відмітила цю подію репродукованою тут фотознімкою твору з мистцем біля нього та довшим описом самого твору і долі та праці мистця.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1136 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
Статті й дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали, незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Пам'ятаймо про ЗУАДК!

Марнотратство — це зайва витрата вартостей. Погана справа із зайвою витратою грошей, але куди гірше, як через брак грошей втрачається марно не тільки більше грошей, але й цінності іншого, більшого порядку — харитативного, культурного, престижевого, чи політичного.

Це відноситься також до нашого прямо каригідного занедбання вимкових нагод і можливостей та потреб нашого Злучаного Українського Американського Допомогового Комітету, славного „Зудаку". До такого висновку мусить прийти кожний, хто уважно прочитав надруковані в попередньому виданні „Свободи" інформації Михайла Рудка, директора Европейського Представництва ЗУАДК.

В уже столітній історії американських українців навряд чи можна б подибати другу установу, яка виконала б таку прямо неймовірну роботу та зробила таку незрівняну прислугу українцям і українській справі, як це вчинив ЗУАДК. Створено його під час другої світової війни із найшляхетніших мотивів та в найблагородніших цілях — рятувати сотні тисяч українців, які впали жертвою війни та окупантів і під всілякими великими загрозами опинилися на скитанні в Західній Европі. Діяльність, подвиги і успіхи цієї нашої харитативної установи з її справжньою „душею" д-ром Володимиром Галаном належить до найсвітліших сторінок нашої історії. Рятунок дивізійників, правна оборона безправних і обездолених, опіка і допомога, та десятки тисяч переселених і безліч подібних харитативних акцій можна б, мабуть, скоріше на скрипці заграти аніж на папері списати. Свій великий уділ має в тому Український Народний Союз, а деякий і „Свобода", яка акцією стодолярових пожертв призбирала ЗУАДК'ові перших 30,000 долярів на його активність. Очевидно, що найбільше признання і непроминаюча вдячність за ЗУАДК і всі його благородні вчинки належиться нашій громаді, тим нашим трудовикам-піонерам, які пожертвами важко запрацьованого гроша, виставлюванням необхідних для переселення афідавітів та добровільним трудом вможливили ЗУАДК'ові його працю.

Старе добро забувається, — каже народна мудрість. Якось непомітно відходить майже в забуття і наш незрівняний ЗУАДК. Але справа не в тому, що він вже зробив. Куди важливіше те, що він може тепер і міг би ще завтра виконати. Ми вже досі прогайнували багато нагод для використання цієї нашої харитативної установи, яка єдина має міждержавне і міжнародне визнання не тільки для нашої харитативної справи, але й для української справи взагалі. Факт, що Високий Комісар для втікачів при Об'єднаних Націях та ряд інших міжнародних установ прислали ЗУАДК'ові привітання з нагоди недавніх його загальних зборів, говорить сам за себе. Про подивугідну працю Европейського Представництва ЗУАДК інформував у вчорашній „Свободі" його директор Михайло Рудко. Яким великим докором для нас всіх, усієї нашої громади звучала його принагідна заввага, що з браку власних фондів ми не можемо використати тих величезних можливостей, що їх має наш ЗУАДК завдяки його міжнародним зв'язкам та його репутації.

Ситуація повинна і мусить змінитися. Не тільки з уваги на минуле ЗУАДК'у і на його сьогоднішні можливості, але й на невідоме майбутнє. Не марнуймо однієї з наших найбільших цінностей. Пам'ятаймо про ЗУАДК!

На останньому місці

Минулого вівтірка совєтські власті повідомили членів Верховної Ради, що в 1976-му році індустріяльна продукція СССР виявить тільки 4.3-відсотковий зріст та що цього року ця продукція зросла тільки на 7.5 відсотка, хоча первісний плян передбачував, що цей зріст становитиме 8.8 відсотка. Цьогорічні невдачі в індустріяльному секторі, як також змінені пляни на наступний рік совєтські верховоди пояснюють головним чином цьогорічним неврожаєм, тобто браком сільськогосподарських сирівців, спричиненим посухою у великих частинах Совєтського Союзу. В дійсності не тільки посуха, але, як вказують західні спеціялісти, також „традиційні" недомагання совєтського сільського господарства, неефективність централького плянування, слабо розвинені засоби транспортації, брак запасових частин до сільськогосподарських машин тощо, спричинилися безпосередньо до поганого цьогорічного врожаю, і посередньо до невдач в індустріяльному секторі. Як відомо, СССР в цьому році мусів закупити на Заході 20 мільйонів тонн зерна з того 13 мільйонів тонн в самій Америці, але совєтські власті ані преса ще досі не повідомили своїх громадян про цю закупівлю.

Щодо пересічних совєтських громадян, то власне на них найбільш неґативно відіб'ється зменшення в індустріяльній продукції, бо плян на 1976 рік передбачає тільки 2.7-відсотковий зріст в продуктах широкого вжитку, а зріст в тяжкій індустрії мав би виносити 4.9 відсотка. Крім того, велика частина державного бюджету на наступний рік призначена на військові цілі. Хоча совєтські верховоди повідомили, що видатки на оборонні цілі в наступному році будуть такі самі як і в 1975-му, то коментатори зазначують, що Москва завжди оприлюднює тільки ту частину оборонного бюджету, яка головним чином стосується видатків на саме військо, а інші видатки на мілітарні цілі, на розбудову атомової зброї та на досліди, „приховує" в інших частинах загального державного бюджету.

Отже, в наступному році совєтська тяжка індустрія та розбудова мілітарної сили знову матимуть першенство, а забезпечення совєтських громадян найконечнішими продуктами — відсунене на останнє місце. Так дбають про добро своїх громадян лідери Совєтського Союзу.

П. Феденко

НІЧОГО НОВОГО...

Пропагатори всесвітньої революції на чолі з Леніном обіцяли людству всіх країн „нову землю й нове небо". Що з того вийшло, загально відомо: комуністичні генерали ходять у мундурах з золотими поясками, як було й за царського режиму; комуністичні вельможі мають розкішні вілли („дачі"), як їх мали й вельможі, що служили самодержавним царям. Цензуру друкованого слова загострено у такій мірі, як навіть не снилося царським бюрократам. „Од молдаванина до фіна на всіх язиках все мовчить, бо благоденствує", — іронізував Шевченко. А як не мовчить, то вихваляє режим і „непомильну партію".

„Поступ" теперішнього режиму супроти старого є в тім, що нині в СССР заборонено навіть у гумористичному тоні критикувати безладдя, самоволю чиновників, глупоту урядових розпоряджень. Однак, після смерти царя Миколи І, котрого Шевченко називав у „Щоденнику" гальмом („тормозом"), ослабла цензура, і знайшлися люди, що висловилися критично про недостачі самодержавного режиму в пресі. Талановиті письменники-сатирики друкували свої твори в місячнику „Современнік", що виходив у Петербурзі під редакцією Н. Некрасова.

В цьому журналі друковано „твори," вигаданого автора на ім'я „Козьма Прутков". Його „твори" писали люди з аристократії: три брати Жемчужнікові та граф Алексєй Толстой. Фактично Толстой був з роду Розумовських і прославився як визначний російський поет. Автори творів „письменника Козьми Пруткова" вирішили нарешті „поховати" свого героя літератури, тупого, зарозумілого бюрократа, у котрого не було на світі нічого вищого як воля і рішення начальства. Однак брати Жемчужнікові і після „смерти" Пруткова давали друкувати його „твори" нібито із „архіву" письменника.

1863 р. журнал „Современнік" опублікував із „архіву Пруткова" його „проєкт для установлення однодумности („единомыслія") в Росії". „Ідеї" Пруткова, можна сказати, неначе пристосовані до теперішніх порядків у комуно - диктаторському СССР. Ось деякі погляди т. зв. Пруткова:

„Власна" думка!.. Та хіба може бути власна думка у людей, не вшанованих довірою начальства? Відкіль вона візьметься!.. Коли б письменники щонебудь знали, то їх би прийняли на службу. А хто не служить, той, значить, недостойний, отже, нема потреби його слухати".

Тепер в СССР друкують твори тільки тих письменників, що служать, виконуючи накази „начальства". Отже, Прутко розумів тоталітарну систему.

Далі Прутков виступає проти „незгоди в думках". Він писав, що кожний російський дворянин хоче не помилятися. Але для того треба мати „матеріял" для думки:

„Єдиним матеріялом може бути тільки думка начальства. Без того нема запоруки, що думка є безпомилкова".

Як же довідатись про думки начальства? Цим мучився бюрократ Прутков і знайшов вихід:

Треба, — писав він, — створити урядовий друкований орган, „котрий давав би керівні погляди на кожну справу". Цей орган мала б піддержувати влада поліційна і адміністративна. Він був би для громадської думки „необхідною і надійною зорею, маяком, віхою". Тоді — „згубний нахил людського розуму критикувати все, що діється на світі, був би загнузданий і направлений до виключної служби згаданим цілям і намірам. Була б установлена одна пануюча думка про всі події й питання".

Проєкт Пруткова здійснено в СССР більше як на 100 відсотків. Цьому служать резолюції ЦК Компартії і статті, друковані в московських „Правді" та „Ізвєстіях".

В проєкті Прутков писав, що навіть „злі люди", коли буде виходити такий урядовий поліційний орган, боятимуться перечити поглядам начальства і „кожний, бажаючи спокою своїм дітям і рідним, буде теж їх намовляти до пошани „панівної думки"... Тому ця реформа буде впливати „навіть на найдальших потомків".

Прутков замислився теж над тим, кому доручити редакцію такого урядового органу. Він радив призначити на пост редактора особу, „відому своєю відданістю начальству", особу зі славою літератора, „не вважаючи на своє перебування на урядовій службі". Такий редактор мав би відвагу, „для вигоди уряду", злегковажити громадську думку й пошану"... Щоб змінити твердість і вірність урядові такого редактора, Прутков радив призначити йому „достатню грошову плату і нагороди ранґами („чинами") та орденськими відзнаками".

Далі в „проєкті" Пруткова зазначено, що начальство мало б подбати, щоб усі державні урядовці передплачували офіційний орган, і доносили „в центральну установу" про тих, що не одержують цього органу.

„Тих що не одержують офіційного органу, як незгідних з добродійними вказівками начальства, ні в якім разі не підвищати на службі, ні в ранґах і не навати їм нагород та командировок".

Геніяльний „Прутков"! Він передбачив те, що здійснено в СССР ще в більш довершеній формі. Йому совєти мали б поставити пам'ятник у Москві та в інших союзних і автономних республіках СССР...

Сатира вигаданого „Пруткова" була надрукована під царським режимом, хоч то була сатира на тодішню цензуру в Росії. Чи дозволив би режим в СССР надрукувати сатиру на теперішні порядки в країні, „де так вільно дихає людина"? Таку сатиру назвали б злобним ухилом, „клеветою на совєтський лад", а авторів послали б туди, „куди Макар телят не ганяв'"...

В. Шандор

УКРАЇНА Й ОБ'ЄДНАНІ НАЦІЇ

II

Державним мужам ЗСА та Англії в Ялті і Сан Франсіско в 1945 році напевно була відома конституційно-правна структура СССР і УССР, і нема причин сумніватись, що вони прийняли Українську ССР в добрій вірі як державу в члени ОН. Рівнож не підлягає сумнівові, що і решта постанов в Ялті, як, напр., демократичні вибори в Польщі, що мали бути переведені до місяця після закінчення війни, а були переведені після двох років, але вже на московський лад, як теж забезпечення демократичних виборів в інших державах Центрально - Східньої Европи були прийняті ЗСА й Англією в дусі їх власного розуміння демократичного ладу й правопорядку. Тому не є виною України, що західні демократії уможливили й дозволили Совєтському Союзові — навіть без належного протесту — перевести в життя постанови в Ялті, разом з Українською ССР як державою і її членством в ОН, виключно по лінії совєто - московського дипломатичного слівника, що всі правно-політичні й демократичні поняття західнього світу застосовує в житті навиворіт. По цій самій лінії й Українська ССР була створена як „держава навиворіт". Це є зрештою стара традиція, яку збагнув ще проф. Т. Масарик перед І світовою війною, заявляючи, що в Московщині все робиться навиворіт, „москаль може носити навіть чоботи навиворіт".

Напевно вільний демократичний світ бачив раніше, що ґарантовані конституцією державні права України та інших народів в совєтській системі є грубо порушувані. Тому його основним обов'язком було як на терені ОН, так і в міжнародньому світі виступити в обороні прав тих народів так само, як це робив у подібних випадках інших народів.

Тактика західнього світу „не дратувати Совєтський Союз" політично виявилась не тільки цілковито помилковою, але прямо згубною. Є засаднича різниця між пропаґандивним дроченням і вимогою національних політичних державних прав, які є ґарантовані конституцією УССР і СССР. Проблема Україна в цій площині не була ніколи видвигнена на міжнародному форумі, хоча всі свідомі її ваги й значення в совєтській системі. Українську визвольну проблему вживано на Заході тільки для застрашування. Коли Хрущов виголосив промову в Генеральній Асамблеї ОН у 1960 році, в якій гостро атакував ЗСА, а на пресовій конференції навіть заявив, що „ми вас поховаємо", то в передовиці „Ню Йорк Таймсу" появилося м. ін. і таке речення: Пане Хрущов, не забувайте, що Ви маєте українську проблему.

При цій нагоді уважаємо доцільним зазначити, що то була власне переможна Антанта: ЗСА, Англія, Франція, Італія, яка у Версалі в 1918-19 роках відмовила забезпечити за Україною державне визнання. Замість допомогти їй у боротьбі проти большевизму, Антанта завела проти України бльокаду, що навіть ліків для тифом десяткованої армії не було можна довозити. Переможена Німеччина, яку уважали й визнали спричинником І світової війни, ніколи не зазнала з боку Антанти такого нелюдського відношення. А у висліді свого рішення Антанта розділила державну територію України поміж чотирма державами, чим спричинила Україні дуже сумну і трагічну долю.

Сучасний політичний стан у світі, з Кореєю і В'єтнамом та іншими включно, є власне вислідом того протиукраїнського трагічного рішення Антанти у Версалі, яке коштувало Україні мільйони жертв і спричинило нечувану нужду. Сьогодні і держави переможної колись Антанти стоять перед проблемою, як пережити наслідки свого власного грубо помилкового рішення в 1918-19 рр. в обличчі сучасної загрози від большевизму.

Арґументи конґресмена Вирка по відношенні до Української ССР, як держави і члена ОН, мають свою слушність, але вони є скеровані у невідповідному напрямі. І найкращі арґументи втрачають ударну силу і приносять шкоду, якщо вони є невідповідно використані. Конґресмен Вирк повинен поставити справу грубого порушування конституційних і державних прав України не по лінії виключення її з ОН, а якраз навпаки. Поставити цілу проблему державного унезалежнення України під розгляд Американського Конґресу, рішення якого повинно бути підставою подібного розгляду цієї проблеми і в ОН. Державно - визвольна справа України має свою основу в тих самих принципах природного і міжнародного права, якими користуються всі незалежні держави. Україна не хоче творити вимку із цієї, інакше здорової, засади.

Виключенням України з ОН зробили б ЗСА велику прислугу Москві, яка б напевно втішилась такій розв'язці замотаного українського вузла. СССР зложив би формальний протест, так про людське око, подібно,

(Закінчення на стор. 4-ій)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

UNITED NATIONS NATIONS UNIES

POSTAL ADDRESS — ADRESSE POSTALE UNITED NATIONS, N.Y. 10017
CABLE ADDRESS — ADRESSE TELEGRAPHIQUE UNATIONS NEWYORK

14 November 1975

Dear Mr. Dragan,

Two articles which appeared in your newspaper on 20 and 24 September 1975 respectively, have been brought to my attention. The articles referred to a meeting between Mr. Ilhan Lütem, Chief of the Liaison Office of the United Nations Division of Human Rights, and, at their request, with representatives of the "World Congress of Free Ukrainians".

In this connection it must be emphasized that Mr. Lütem's conversation with the two representatives has not been reflected accurately in your newspaper. To correct the record, I wish to point out that Mr. Lütem received a communication from the representatives of the "World Congress of Free Ukrainians" and at their request informed them of the appropriate procedures under which the relevant organs of the United Nations system consider such communications, a practice which is followed when petitions or communications in this field are received by appropriate Secretariat officials. At no stage did Mr. Lütem comment on the substance of the communication or imply his support for its content. I hope, therefore, that the above information will rectify the misleading impression which has been given by the articles in your newspaper.

Yours sincerely,

W. C. Powell

William C. Powell
Director
Press and Publications Division
Office of Public Information

Лука Луців

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

о. *Марко М. Дирда, ЧСВВ. БОГ, ЦЕРКВА І МОЛОДЬ.* Збірка духовних радіомовлень. Українська духовна бібліотека. Видавництво оо. Василіян, Ню-Йорк, 1974, ЗСА, ст. 232.

Видавництво оо. Василіян видало цю працю о. М. М. Дирди — „довголітнього опікуна і провідника студіюючої молоді, який збагнув у практиці проблеми і потреби сучасної молоді, їх знає, розуміє і має для них окреме зрозуміння, підказане безінтересовною любов'ю до молодої людини в добі її дозрівання".

Автор приходить до молоді „з розумінням, зрозумінням і вирозумінням". Він кільканадцять років вів українські радіопрограми, в яких особливу увагу звертав на українську студентську молодь. Наша молодь „вислухує, крім звичайної науки, всякі нездорові течії, що ними просякли уми багатьох професорів". Ця книжка має бути перестогогою для молоді „перед загрозою матеріялістичного безбожницького світогляду". Автор твердить, що в „рідній Церкві запевнене самозбереження української молоді для свого народу". Це правда, але треба б додати, що наші рідні Церкви повинні б більше дбати про збереження своєї молоді при Церкві і народі.

Автор книжки „Бог, Церква і молодь" вірно твердить, що в „теперішніх часах потрібно українській спільноті у вільних країнах молоді, скристалізованої характером і виробленої духом, щоб у зрілому віці вона могла перейняти провід у житті своєї громади".

Ця релігійно - педагогічна праця має сімдесят повчань автора про Христа і про людину та про Церкву. Про Христа маємо 42 доповіді, а про характер людини та про її моральні засади 21.

о. Марко М. Дирда, як довголітній виховник молоді, розуміє її, він знає, що „у здоровій молоді є певна сила волі, що напружує до величі; це не пиха або зарозумілість! Навпаки, в молоді, що не укладає великих плянів на майбутнє, або знищила ті фізичні сили хвороба, або припинив у неї духові сили аж до каліцтва тяжкий гріх". Автор доповіді про молодь назвав спільною назвою: „Лілея — твій символ".

Доповіді написані так, що їх без труднощів зможе прочитати молодь. Вони короткі, бо вже з цитатами з відомого твору Томи Кемпійського „Наслідування Христа" займають тільки по три сторінки. Останні шість доповідей в розділі „Церква — моє становище", доповнювані уривками з „Декрету Ватиканського Собору" — „Про східні Католицькі Церкви".

В цьому Декреті написано на сторінці 222-ій, що Ватикан дбає, щоб „зберігались завжди непорушно передання кожної помісної Церкви, тобто Обряду". На жаль, читач мусітиме ствердити, що Ватикан не дуже то дбає про нашу помісну Церкву в катакомбах на рідних землях. Ватикан мовчить про те, що Москва діє в Західній Україні. Та цьому не винен автор цінної книжки, що про неї тут згадуємо.

Він перестерігає від мішаних подруж, він проти переходу на інший обряд, бо це рівняється майже завжди винародовленню, покиненню свого народу. Книжку о. М. М. Дирди повинна читати наша старша молодь та її батьки, бо ця книжка навчає, як зберігати нашу народність між чужими народами, а це найважливіша тепер справа для нас, хоч ми замало про неї дбаємо...

*

ЖЕТТЯ ЛАЗАРКА З ТОРМЕСУТАНОГО ЩАСТЯ І ЗЛИДНІ. Розповідь п'ята. З еспанської мови переклав Микола М. Палій. Накладом Т-ва „Збруч", Відень, 1975, ст. 19.

Та щоб зрозуміти оцю цього року видану книжеч-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Любов Коленська

ПОЛЬСЬКИЙ БАРД ГУЦУЛЬЩИНИ

(3)

Перша книжка „На високій полонині" появилась друком поміж 1930 - 35 роками. У ній автор представляє мітологічно - лицарську добу Гуцульщини із сильним підкресленням мітологічних елементів на широкому полотнищі пастушого життя. Проте, тут не сухі вислови етнографічних зображень, а літературні, кольоритні образи, ще з поганських часів, свобідно пов'язані один з одним. У них поетичне зображення голосу трембіти і сопілки, яке проходить багатьма сторінками книжки. Ось, що каже автор, устами малого Сюня, приїхавши відвідати свого діда в Криворівні: „Шум Черемошу, а на тлі шуму Черемошу звук невидної сопілки. Сопілка зачала грати дуже широко і буйно і її мелодія поширювалася у знак питання... То знову раптово зривалась в полеті туги й опадала в смутку лагідним, без жалю, не скінчивши мелодії". І далі письменник пояснює, що сопілка ніби промовляла, що завжди треба йти за своїм власним голосом, ніби переказувала вона переконання, що „кожен примус поганий і непотрібний людині". І мелодія сопілки „йшла від людей свобідних, зичливих, сповнених поблажливістю".

Про гуцулів автор висловлюється як про лицарів старовіку. Це він наголошує описом строю Фоки, який в імені дідича їде запрошувати людей на весілля його дочки. Вінценз пише: „Під сіряком сорочка, сорочка груба, вишивана, викладена на штани і перепоясана велетенським поясом, який сягав аж під пахви, вибиваний мосяжними колїщатками і цвяшечками та робив враження справжнього панцера". А далі слідує опис різної зброї, яку в той час носили гуцули — лицарі.

У цій книжці опис дерева, немов престарезної людини: „В Чорногорі, високо серед безмежних пустирів, понад лісами косодеревини, серед скель, на вузенькій стежині, де пасуться вівці, біля поваля, від віків ростуть кедрові дерева — тутешні ґазди. Найстарше дерево стирчить найближче стежки і тримає сторожу, як воїн первовіку. Грудь дерева звернена до заходу, виставлена на вітри, нага, без жадної галузки, вона смагана, вирізьблена вітрами, немов в панцері. На плечах дерева повіває величезний зеленавий плащ немов зі шкуринок — свобідних, стужавілих. А побіч кожної зеленої галузі звисають тверді, наче б то зісохлі, проте не мертві і не крихкі, а навпаки, повні живичного соку і гнучкі галузки, хоча обдерті зі шпильок. Дерево має чуприну юнацьку, буйну і ясно - зелену — розкуйовджену вихром і горду. І коли засвищуть західні вітри, то ледве дерево хитається. Тільки плащ шумить, тільки чуприна повіває — шарпається, вирвається за вітром".

Образ персоніфікації природи не єдиний, а характеристичний більшості описів в цілому творі.

У пасмі „Звада", написаному у 1950-56 р. і надрукованому у 1970-му році, автор розповідає про зустріч гуцулів із цивілізацією — це вже нові часи на Гуцульщині. Приходять нові технічні здобутки, а з ними лихо... Гуцули нерадо вирубують ліс і вони немов у бою з пралісом, який мститься за винищування, він повинен залишитися вічним, йому бо „не рокована смерть"... Тому й рубачі покарані, гинуть під сніговим зсувом.

У цьому пасмі, окрім постійних зударів і сутичок із силами гір і лісу, який погрозливо шумить і карає людей, знаходимо різні цікаві звичаї. Наприклад, поміж леґінями існував звичай побратимства, святочно оформлений. Фока Шумей і Петрусь Савицький, заки заключити побратимство, наперед ходили по селі врочисто запрошувати дружбів, а потім обидва пішли до церкви в Криворівні і, висповідавшися у о. Бурачинського, за стародавнім звичаєм, шлюбували в церкві, що „в разі потреби поділяться усім, що мають, що ніколи один одного не опустить, зокрема в біді і в скрутній хвилині, і що доки не повінчаються, жадний з них не буде приставати з дівчиною чи жінкою, аж доки не одружаться, а найважливіше, що це все, що поміж ними буде сказане — назавжди залишиться таємницею".

В особливий спосіб вітали гуцули прихід весни. Фока вніс весняне, невелике деревце, подібне до весільного — смерічку, обвішану кольоровими чічками і поклав її поміж хліби. Потім три господарі внесли яворове корито, повне пшеничних калачів, а кожен з них був прикрашений рожечкою зтіста. І тоді Фока, почінаючи від найстаршого ґазди Кочергана, почав роздавати калачі, приказуючи: „Весняні дари невеликі, але прийміть їх за великі". А за цим проходив ще довгий і багатий в приказування церемоніял.

Цікавий також у цьому пасмі є лист дідички Отилії до її приятельки, де вона пояснює, що гуцули, в порівнянні до селян на інших землях, які завжди були залежні від панів і мусіли відробляти „панщизняне" і не мали навіть дозволу перенестися на інше село—інші; „тут гуцули в горах кажуть, що вони не є звичайними селянами, ані нічиїми підданими, тільки „ґаздами", то значить вільними господарями і громадянинами на своїй землі". У своєму листі дідичка також згадує Фоку і його побратима, ставлячи їх на рівні справжніх лицарів — рівним лицарям найстарших шляхетських родів в Европі.

(Продовження буде)

ПРИКЛАДНІ ГРОМАДИ У ЗБІРЦІ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ

Ню Йорк (УККА). — Подаємо виказ українських громад, які за старанням місцевих Відділів УККА зібрали і переслали до Централі вплати Національних Датків. До виказу не дораховано безпосередніх аплат до канцелярії УККА, що їх надіслали поодинокі громадяни і організації.

Ще тільки кілька тижнів ділять нас від закінчення цьогорічної збірки. Від ряду років — місяць грудень був завжди найкращим місяцем у збірці. За приклад може послужити минулий 1974 рік. Коли за перших одинадцять місяців зібрано 52,949.06 дол., то впродовж кількох тижнів грудня в наслідок короткої але енергійно переведеної кампанії по Відділах УККА, зібрано 63,772.81. Разом минулорічна збірка Національного Датку дала суму 116,721.87 дол.

В цьому 1975-му році, ми осягнули за одинадцять місяців 58,921.49 дол. Це дещо більше як у минулому році. Але на нинішній час це невеликі гроші, щоб вести політично-громадську працю.

В добі „детанту", в часі посиленої співпраці ЗСА і західнього світу зі Совєтським Союзом в політичній і економічній ділянках, мусить бути посилена інформаційна праця Українського Конґресового Комітету Америки. Ця праця була можлива десятки років власне завдяки жертвенности української громади.

Видавання понад триццять років поважного англомовного журналу „Український Квартальник", цілосторінкові оголошення у великих американських щоденниках, участь у міжнародних конференціях в останньому році у Бразилії і в Мехіко, численні меморіяли в обороні прав людини в Україні, співпраця зі сенаторами і конґресменами та інше. На продовження цієї роботи доконче потрібно матеріяльної підтримки з боку найширшого загалу наших громадян.

На чолі табелі в тому році стоїть Відділ УККА в Нюарк-Ірвінґтон, що його очолює мґр Я. Рак, а референтом збірки УНФ-у в цьому році є Василь Василів, який з надзвичайною посвятою від декількох місяців присвятив себе всеціло збірці Національного Датку.

На другому місці є минулорічний „першун" Філядельфія, громадяни якої впродовж довгих років виявили свою велику жертвенність на громадські цілі. Очолює цей Відділ УККА д-р Петро Стерчо, а референти збірки УНФ-у є мґр І. Скочиляс, інж. М. Нич і І. Шаран.

На кінець листопада 12 наших громад осягнули суму збірки понад 1,000.00 дол. У минулому році на закінчення збірки 27 громад перейшли у збірці суму 1,000.00 дол. Ми переконані, що і в цьому році вони будуть між „тисячниками".

Вирішним успіху збірки в цьому році, як і в минулих роках, буде кількість активних громадян, які займуться збиранням пожертв у своєму терені.

Друга листа збірки Відділів буде проголошена 15-го грудня ц. р.

Всім платникам і жертводавцям УНФонду Екзекутива УККА висловлює щиросердечну подяку.

ПЕРШИЙ СПИСОК ВІДДІЛІВ УККА,

які в 1975 р. до 1-го грудня зібрали на УНФонд 100.00 і більше долярів: (для порівняння подаємо суму, яка зібрана в той же час в 1974-му році).

Ч. П.	Місцевість	Сума в 1974 р.	Сума в 1975 р.
1	Нюарк-Ірвінґтон, Н. Дж.	870.00	5,285.00
2	Філядельфія, Па.	2,000.00	3,242.00
3	Рочестер, Н. И.	835.00	2,225.00
4	Джерзі Ситі, Н. Дж.	830.00	1,525.00
5	Ню Йорк Метрополітальний, Н.И.	625.00	1,270.00
6	Янґставн, Огайо	1,000.00	1,255.00
7	Південно-Схід. Мічиґен - Детройт	1,175.00	1,250.00
8	Бостон, Масс.	340.00	1,220.00
9	Чікаґо, Ілл.	255.00	1,215.00
10	Гартфорд, Конн.	1,020.00	1,185.00
11	Честер, Па.	400.00	1,143.00
12	Сиракюзи, Н. И.	1,275.00	1,050.00
13	Пассейк-Кліфтон, Н. Дж.	695.00	960.00
14	Бруклин, Н. И.	255.00	710.00
15	Ню Гейвен, Конн.	595.00	670.00
16	Виллиментик, Конн.	520.00	620.00
17	Вінґемптон, Н. И.	255.00	620.00
18	Бріджпорт, Конн.	170.00	595.00
19	Амстердам, Н. И.	619.00	560.00
20	Вашінґтон, Д. К.	360.00	510.00
21	Оборн, Н. И.	—	422.00
22	Мінneaполіс - Ст. Пол, Мінн.	345.00	410.00
23	Норвіч, Конн.	200.00	380.00
24	Омаґа, Небраска	—	333.00
25	Ню Бронсвік - Бавнд Брук, Н.Дж.	565.00	292.00
26	Милвокі, Віск.	235.00	275.00
27	Маямі, Фльорида	—	260.00
28	Західня Пенсильвенія - Аліквіппа	167.00	206.00
29	Акрон, Огайо	—	190.00
30	Балтимор, Мд.	600.00	180.00
31	Ст. Луїз, Міссурі	—	155.00
32	Кемден, Н. Дж.	—	150.00
33	Вілмінґтон, Делавер	—	140.00
34	Гемпстед, Н. И.	—	130.00
35	Гейстінґ он Гадсон, Н. И.	140.00	125.00
36	Редінґ, Па.	—	120.00
37	Коговс, Н. И.	—	100.00
38	Випані, Н. Дж.	364.00	100.00

В ЕСПАНІЇ НЕСПОКІЙ, ПЕРЕДБАЧАЮТЬ ЗМІНИ В УРЯДІ

Мадрід, Еспанія. — Король Еспанії Хуан Карльос І, перебравши владу в країні, стрінувся з непередбаченими труднощами, що їх створили з одного боку ліберальні сили, комуністи та інші ліві угрупування, а з другого боку Католицька Церква, яка вимагає більш ліберального курсу, пошанування прав людини і справедливости для кожної одиниці, без огляду на її політичні переконання. Король, який згідно з обіцянками, намагається вирвати Еспанію з політичної ізоляції, в яку вона попала за владування Франціска Франка, мусить, покищо, рахуватись також з прихильниками режиму Франка, які займають в країні ключеві позиції і, у випадку зудару, могли б пошкодити теперішньому курсові Карльоса І.

Згідно з повідомленням кореспондентів, кораль рішений провести основні зміни, чи навіть реформу цілого кабінету. Ходять поголоски, що дотеперішній прем'єр-міністер Карльос Аріяс Наварро запропонував свою резиґнацію і є сподівання, що на його місце Карльос назначить людину з більш ліберальними поглядами. Політичні круги в Мадріді вважають, що великі вигляди на становище прем'єра мають монархіст Хозе Марія де Арейза, який домагається повороту Еспанії до демократичної системи правління, і колишній міністер закордонних справ націоналіст Фернандо Марія Кастеллья, який свого часу гостро опонував проти американських баз на території Еспанії. Проти обидвох можливих кандидатів протестують комуністи і всі ліві угрупування, включно із сильною Соціялістичною партією, яка претендує на керівництво державою і провід якої запропонував королеві співпрацю, якщо він додержить певних передумов.

Політичні аналітики вважають, що в Еспанії грядуть політичні зміни і, враховуючи економічну ситуацію, король Карльос І змагатиме до того, щоб Еспанія приступила до Европейського Спільного Ринку. Присутність на урочистостях інсталяції короля президентів Франції, і Німеччини, та високих представників британського, бельгійського і інших урядів, свідчить про те, що Европа радо, у змінених обставинах, привітає Еспанію у своїй спільноті.

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2 ...

Ню Йорк. — З Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що в приміщенні цього Клюбу, у п'ятницю 5 грудня ц.р. о год. 7:30 вечора з нагоди появи книжки „Щастя — долі ми бажаєм", з рамени 64-го Від. Союзу Українок Америки, відбудеться авторський вечір Оксани Рудакевич. Уривки з книжки авторки читатимуть Оксана і Ярослав Пінот-Рудакевичі. Слово про письменницю скаже Христина Навроцька. Музичне інтермеццо — Ольга Шеметило, фортепіяно.

Обняті глибоким смутком, повідомляємо оцим Приятелів і Знайомих, що в неділю, 9 листопада 1975 р. помер в Клівленді, на 66-му році життя, ур. в Годах, пов. Коломия

СТЕПАН ОЗАРИНСЬКИЙ

член ОУН і УНС.

ПОХОРОНИ відбулися в середу, дня 12 листопада 1975 р. з церкви св. Покрови, на цвинтарі св. апп. Петра і Павла.

ГРИГОРІЙ ТКАЧУК з дружиною АННОЮ — двоюрідний брат
Рідня в Україні й поза Нею

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Дорогого МУЖА, ТАТА і ДІДА

бл. п. Д-ра

БОГДАНА ЛЕВИЦЬКОГО

буде відслужена

СЛУЖБА БОЖА

ЗА СПОКІЙ ЙОГО ДУШІ

в церкві св. Юра в Ню Йорку

у НЕДІЛЮ, 7 ГРУДНЯ 1975, о год. 4 по пол. та на МОГИЛІ ПОКІЙНОГО

ПАРАСТАС

8-го ГРУДНЯ 1975 р.,

а також були відправлені Служби Божі 30-го листопада у церкві Всіх Святих у Ню Йорку, як рівнож 3 грудня 1975 р. у рідному селі Дунаєві.

Горем опечалена —
ДРУЖИНА, ДІТИ і ВНУКИ

Канторовічеві дозволено поїхати до Стокгольму

Москва. — Совєтські еміграційні власті повідомили Леоніда Конторовіча, совєтського вченого, нагородженого цьогорічною Нобелівською премією за економічні науки, що він може виїхати до Стокгольму для особистого відібрання признаної йому нагороди. Канторовіч поїде туди із своєю дружиною вже цієї п'ятниці. Західні кореспонденти відмічують, що аналогічна ситуація в Совєтському Союзі вже була раніше, коли відомому письменникові і авторові книжки „Доктор Жіваґо" Борисові Пастернакові відмовлено візи, як відмовлено її сьогодні академікові Андресві Сахарову, а трьом іншим совєтським вченим дозволено тоді особисто відібрати признані їм Нобелівські нагороди.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Богдана Кравцева

складаю 20.00 долярів на видання Його творів.

Вельмишановній Родині Покійного висловлюю щирі співчуття.

Д-р Богдана САЛАБАН ГЕЙНС

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього 18-го січня 1975 року відійшов від нас ненадійно у Вічність наш Найдорожчий і ніколи Незабутній МУЖ, ШВАҐЕР і ВУЙКО

бл. п.

мґр права СЕМЕН ЛІСОВЕЦЬ

Не легко найти слів, щоби виявити мою вдячність і подяку Родині, Приятелям, Товаришам по Зброї та Знайомим, що віддали Покійному Семенові останню прислугу, а мені виявили багато тепла й прихильности та старалися облегшити мій невимовний жаль і безмежний біль.

В першу чергу сердечно дякую Впр. о. Сотерові Голикові, ЧСВВ за слова розради та моральну піддержку. Моя щира подяка Впр. о. Венедиктові Сютикові, ЧСВВ за відвідини Покійного в шпиталі й Духовну поміч. Щиро дякую мойому кузенові Впр. о. Левові Дорошеві з Балтімор і Впр. о. Іванові Макові з Керґонксон, що не жаліли труду й прибули на ці сумні обряди. Усім Впр. Отцям моя щиро-сердечна подяка за відправи Похоронних Обрядів у похоронному заведенні, церкві Покрови Божої Матері в Бронксі та відпроваджения Покійного на місце Вічного Спочинку на Український Цвинтар в Бавнд Бруку.

Щиро дякую п. Іванові Годованцеві, дякові церкви Покрова Божої Матері в Бронксі за його участь в усіх похоронних відправах.

Щира моя подяка за прощальні слова п. д-рові Іванові Козакові від Станиці ОбВУА і бувших в'язнів Берези Картузької, п. Редакторові Михайлові Островерсі за теплі слова прощання від Станиці Укр. Січових Стрільців у Н. И. Зворушливою хвилиною було вложення п. Д-ром Степаном Ріпецьким в домовину Покійного Семена галузки ялинки з рідних Карпат, на спомин спільно пережитих там хвилин і боїв у радах Укр. Січових Стрільців.

Моя щира подяка кузенові о. Левові Дорошеві за прощальне слово від родини на поминках і спомин з давніх літ про Семена, а п. Редакторові Михайлові Клецорові за теплий спомин про довголітнього сусіда.

Моя сердечна подяка за так щире до мене відношення, панству Д-р Ю. і А. Політилам, п. Д-р М. Політило, Дорогим Рідним з Нюарку й Ірвінґтону та моїм Потругам Союзяникам членкам 82-го Відділу, за моральну й матеріяльну піддержку.

Щиро дякую моїй найближчій Родині, як теж Станиці Укр. Січових Стрільців за квіти на домовину Покійного Семена.

Моя найсердечніша подяка Родині, Приятелям, Товаришам і Знайомим за відвідини Покійного в шпиталі, за участь у похоронних відправах і поминках, за численні пожертви на св. Служби Божі, за пожертви замість квітів на Фонд Видання Денника Начальної Команди УГА та за слова співчуття особисті, листовні й телефонічні.

Зокрема щире спасибі п-ву І. і Я. Климан, п-ні Н. Попель та Впр. о. В. Сютикові, що прийшли мені з допомогою в першій хвилині мойого горя.

Нехай Всевишній Господь винагородить Усіх Вас щедрими ласками.

Похоронному заведенню И. Сенковського дякую за взірцеве переведення похоронів.

ЯРОСЛАВА — дружина

З глибоким смутком повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що по довгій, тяжкій недузі 3-го грудня 1975 р. відійшла від нас у Вічність на 85-му році життя, прийнявши Найсвятіші Тайни, наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.

МАРІЯ ВАЧКІВ

з роду ЛЬВІВСЬКА

вдова по през. Городського Суду у Львові Володимира Вачкова, род. в Старяві.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 5-го грудня ц. р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J.

ПОХОРОН в суботу, 6-го грудня 1975 р. о год. 9:45 ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, а звідти на Hollywood Memorial Park — цвинтар в Юнійон, Н. Дж.

Горем прибиті:
доньна — ІРЕНА ФЕДІВ
син — ЗОРЯН з дружиною, внуками і правнуками на Україні
Сестри і Брати на Україні
Ближча і дальша Родина в Америці

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

ділиться сумною вісткою з Українською Громадою, що ранком 2-го грудня 1975 року померла на 81-му році життя

бл. п.

ОЛЕНА ЛОТОЦЬКА

Спів-основник Українського Конґресового Комітету Америки в 1940 р., довголітній і Почесний Заступник Президента УККА, нагороджена „Шевченківською Грамотою Волі", довголітня Голова СУА, б. заступниця голови СФУЖО, видатна українська жіноча суспільно-політична діячка в Америці.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

ЕКЗЕКУТИВА
УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

РОСІЙСЬКИЙ ДИСИДЕНТ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Ягманові свої антисемітські переконання, пробуючи при тому навіть теоретично їх обґрунтувати.

Насильна русифікація проводиться не тільки самим фактом вивозу українців, вірмен, литовців і інших на „перевиховання" до Росії, але й свідомим „перевиховуванням" в дрібницях: в заразі листів на національних мовах, в забороні інших, крім російської мови під час побачень і т. п. Принцип „діли і пануй" — основна практика „перевиховування" політв'язнів СССР. Постійні намагання нацькувати росіян на українців, вірмен і т. д., усіх на росіян, а євреїв — на українців...

А всеж таки інтернаціоналізм існує. Якраз тут, в середовищі т. зв. „буржуазних націоналістів", яких є більшість серед політв'язнів. І якщо націоналістами є Будаґян, Альтман, Калиниченко, Світличний, Шахведрян, Лук'яненко, Глузман, Антонюк — то і я націоналіст. Український, вірменський, єврейський, литовський, чеський, польський, новозеляндський, перуанський, бо демократія — це свобода і людини і поодиноких народів. На жаль, я примушений закінчити, бо мене підганяють.

Владимир Буковський
(Владімірська тюрма)
Червень-липень 1975

П. С. Пробачте, але зрозумілі міркування примушують мене відправити це відкрите письмо далеко не „відкритим" способом. Ваші тюрми не є найкращим місцем для щирих листів".

В. Буковський, якому тепер 32 роки, колишній студент біології, був вперше заарештований ще 1963 року, коли під час обшуку в нього знайшли один примірник книжки Мілована Джіласа „Нова кляса".

Запроторений до психіятричної тюрми, він перебував там 18 місяців. В грудні 1965 року його знову посадили у психіятричну в'язницю, після того як він виступав в обороні заарештованих письменників Андрія Синявського і Юлія Даніеля. В січні 1967 року В. Буковський брав участь в демонстрації в оборні Гінзбурґа, Галанскова та інших дисидентів. Його знову заарештували і засудили на 3 роки таборів строгого режиму.

В 1970 році В. Буковський упорядкував документальну працю про зловживання психіятричних лікарень в поборюванні „інакшедумаючих" в СССР. За це його засудили 5 січня 1972 року на 12 років ув'язнення.

В. Буковський перебуває тепер у Владімірській тюрмі. Він хворіє на серце і шлунок. Стан його здоров'я — критичний, але, незалежно від прохань його матері, йому не дають жадних полегш. Досі не допомогли теж протести і виступи в його оборні таких відомих дисидентів, як академіка Сахарова, Турчина, Богораз, Орлова та інших, а також численні заходи в його справі закордоном.

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ку, треба поглянути на 102 сторінкову книжку, яка появилася була в 1970 році у Видавництві Юліяна Середяка в Буенос Айресі в Арґентині під тим самим заголовком і не мала п'ятої розповіді „з огляду на її відхилення від головної теми". Тепер додруковано п'яту розповідь, бо вона „являється природною цілістю повісти... й своєю притаманною розповіддю цей твір справедливо доповнює і його вседіло завершує".

Повість „Лазарко з Тормесу" написана в XVI віці, її автор невідомий. Це „шалапутська повість, або повість про крутіїв".

Повість цього типу, пише перекладач і автор передмови професор Микола М. Палій — це „біографія або автобіографія мандрівного крутія - шалапута, що розповідає у першій особі про свої пригоди на службі у різних панів-господарів і висміває їх зайняття, примхи і звичаї. Ця розповідь є звичайно весела, тверда, цинічна і безсердечна".

В першій розповіді Лазарко розказує про те, чиїм сином він був. Далі йдуть розповіді про службу у сліпого жебрака, при якому вишколюється крутій - шалапут; про злигодні у настоятеля собору, у зубожілого дворянина й інших панів - господарів. М. Палій гадає, що „найголовніша частина у цій повісті — це третя розповідь про гордого зубожілоо шляхтича. Хто читав Сервантесового „Дон Кіхота", той пригадає собі цей твір при читанні третьої розповіді Лазарка, а п'ята розповідь нагадує своїм змістом славний італійський „Декамерон". В п'ятій розповіді оповідається про продаж індульґенцій та обман при цих трансакціях, якими вірні бажали позбутися гріхів, жертвуючи гроші на покриття коштів хрестоносних походів (В Еспанії в деяких частинах довго тривала арабська окупація).

Хто прочитає повість „Життя Лазарка з Тормесу та його щастя і злидні", той легко погодиться з перекладачем, що „Лазарко" являється „велетенським вкладом у світову літературу, а в еспанську зокрема".

УКРАЇНА Й ОБ'ЄДНАНІ НАЦІЇ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

як це зробив у добі військової окупації Мадярщиною Карпатської України в 1939 році, а за те ЗСА потвердили б тезу Громика, яку він висловив на Генеральній Асамблеї ОН у 1958 р., показуючи навіть пальцем на державного секретаря Даллеса, заявляючи: „Ви американці твердите, що сприяєте національно - визвольним рухам у світі. Ви їм зовсім не сприяєте, а навпаки, ви їх гальмуєте в Азії, Африці, ба навіть в Европі. Ви займаєтесь народовбивством, плекаєте геноцид". На це грубе і безпідставне обвинуванчення Громико не дістав відповіді...

Не диво, отже, що ЗСА, які протягом десятків років рятували різні народи світу від голодної смерти, втрачали грубі мільйони долярів на піднесення життьового рівня чужих народів, в наслідок цієї грубо помилкової тактики „не дратувати Совєтів" опинилися, заслугою власне Совєтського Союзу, на лаві підсудних у світовій опінії. Цю помилкову тактику демократичний світ може направити тим, коли виступить з універсальною декляраціею прав і вольностей справді всіх народів — включно з народами Совєтського Союзу, а в першій мірі України, як чинника найважливішого, — і цю декляраціюбуде послідовно переводити в життя. Тому не виключення України з ОН, а забезпечення належних їй державних прав і вольностей є правильним рішенням проблеми і доцільним використанням арґументів конґресмена Вирка. В політиці, подібно як у математиці, завдання є вирішене остаточно щойно тоді, коли є вирішене правильно.

Наше передмістя живе...

Озон Парк, Н. Й. (О. П.) — У „Мелтінґпат" — і американських великих міст досі було таке неписане правило: іміґранти зберігали власну мову й фолкльор лиш доки вони жили „ґеттом" у середмійському злиденному слямі. Молоді покоління, вивчившись і забагатівши, переносились у передмістя й там розпливалися в безобликому англомовному довкіллі. Це правило стосувалося великою мірою й до нас. От, вистарчить порівняти наш нюйоркський, патріотичний та вбогий Давнтавн із тисячами заможних, асимільованих іміґрантських нащадків, розгублених по далеких і близьких передмістях. Тому кожний прояв поширення нашого культурного життя із центру в передмістя треба вітати як радісний симптом, як відвернення старого „залізного" закону асиміляції.

Такий радісний прояв ми бачили останньої неділі в одному з близьких нюйоркських передмість — Озон Парку. Там новостворений 51-ий Відділ ООЧСУ влаштував у парафіяльній залі вшанування пам'яті полягло-го командира УПА, ген. Тараса Чупринки-Шухевича. Заля була повна людей, звичайних, сірих громадян, робітників, серед яких такі популярні були й залишилися ідеї Тараса Чупринки. Програму — крім короткого, вступного слова о. пароха Любомира Мудрого — виконала майже виключно молодь — молодь із околиці а із сусіднього „далекого" передмістя — Гемпстеду. Промову — чудову, запальну й помолодечому щиру — говорив молодий студент, який ніколи не пережив революції й не бачив Тараса Чупринки, але вірить у них, Аскольд Лозинський.

Громаду прикрасила співом милозвучного, свіжого сопрано Валя Наливайко-Жила, при акомпаньяменті Тараса Левицького.

Я не хотів би тут перелічувати всіх пунктів програми й усіх молодих виконавців, хоч їм, без сумніву, належиться признання — за їхнє прив'язання до рідного слова й пісні, за любов до небаченої батьківщини. Їм усім: і СУМ-івській декляматорці Ірині Квасній і учням студії Лідії Крушельницької — Оксані й Борисові Дацковим, Ліді Солтис і Маркові Лисичкові і наймолодшим співачкам „дуету" — Маріяні Сосяк і Галі Ґарматій. Згадаю ще рідке в нас явище — дириґента молодіжнього хору з Гемпстеду, не педагога старшого покоління, а чарівну молоду дівчину, Марійку Оленець, яка проводила молодим ансамблем з глибоким мистецьким відчуттям і зразковою дисципліною.

Я самий і, мабуть, усі інші присутні були зворушені тією скромною, „домашньою" програмою свята. Зворушені й утішені, бо в ній ми бачили доказ, що наше передмістя живе, що не вмирає в нас українська душа.

У Бриджпорті відбудеться маніфестація

Недавно зорганізовано в Бриджпорті Комітет в Обороні Людських Прав для громадян Совєтського Союзу. Цей Комітет створено за ініціятивою З'єднаного Жидівського Комітету, до якого приєднались вісім інших організацій, які цікавляться цією проблемою, між якими знаходиться наш Відділ УККА. Представником нашого Відділу в Комітеті є інж. М. Стахів, о. Я. Шуст та Ігор Пендаківський. Метою Комітету є представити проблему потоптання людських прав у Совєтському Союзі і почати акцію для їхнього здійснення.

У висліді праці цього Комітету відбудеться маніфестація у залі університету Пресвятого Серця 10-го грудня ц. р. о год. 7:30 вечора. До програми належить спільна молитва і оригінальний танок, темою якого спочатку є „полон", а на прикінці свобода, він створений і виконаний танцювальною групою Д. Вікоф. Доповідатимуть, рабін Л. Валдмен, В. Козловський, о. К. Куґевісіус, Г. Шефер і проф. О. Пріцак. Комітет також плянує видати резолюцію. До Комісії, яка запроєктує цю резолюцію належить інж. М. Стахів. До Комісії, яка на цю Маніфестацію створить молитву, належать о. Шуст, і о. Яковченко.

Проситься українців Бриджпорту і околиць до якнайбільшої участи.

І. П.

Ляос проголошено „народною демократичною республікою"

В'єнтіян, Ляос. — Опанована комуністами так звана Патет Ляо організація, яка на протязі років вела відкриту партизанську боротьбу проти королівських військ, а від 19-х місяців приступила до коаліції і вела підривні дії зсередини, повідомила в середу, 3-го грудня ц.р. про ліквідацію монархічної системи в Ляосі, зірвання коаліції і проголосила Ляос „народною демократичною республікою".

Речник Патет Ляо при тому заявив, що децизія про зміни була прийнята на „всенародному конґресі", який відбувався від 30 листопада до 2-го грудня на передмістях В'єнтіяну і був скликаний Центральним Комітетом Ляоського Патріотичного Фронту (офіційна назва Патет Ляо). Ассосієйтед Прес, інформуючи про конґрес, згадує, що дотеперішнього лідера Патет Ляо принца Суфановонґа найменовано на президента нової „народної демократичної республіки" Ляосу, а Кейсоне Фумвігана, дотеперішнього генерального секретаря Патет Ляо, призначено прем'єр-міністром. Король Саванґ Ваттана зрезиґнував з трону і, згідно з повідомленням Патет Ляо, „ввесь народ одобрив цей акт короля". В радієвому повідомленні з В'єнтіяну сказано, що 600-літнє „королівство мільйона словнів" перестало існувати.

Українська хроніка

„НЕВОЛЬНИК" В ЙОНКЕРСІ

Йонкер, Н. Й. — Заходами Управи Відділу УККА тут, в неділю, 14-го груудня ц. р. о год. 4-й по полудні, в Українському Народному Домі при 301 Палісейд евеню виступить Український Оперно - Драматичний Ансамбль з Ню Йорку, який після успішних вистав в Ню Йорку, Філядельфії і інших місцевостях, поставить п'єсу на 4 дії із співами і танцями „Невольник" за поемою Тараса Шевченка (сценізація М. Кропивницький, музика М. Кропивницький і М. Лисенко). У драмі візьмуть участь оперові співаки і актори.

МИКОЛАЇВСЬКИЙ ВЕЧІР В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінґтон, Н. Дж. — Заходами Кружка Матерей при українській католицькій школі св. Івана Хрестителя тут в суботу, 6-го грудня ц. р. о год. 4-ій по полудні в шкільній авдиторії відбудеться Миколаївський Вечір із сценкою „Золота Книга", що її виконають шкільні діти. „Небесна Канцелярія" буде відкрита в суботу від год. 12-ої в тій же залі.

ЗУСТРІЧ З ВІРОЮ КЕ

Філядельфія. — В суботу, 6-го грудня ц. р., заходами Літературно - Мистецького Клюбу, відбудеться тут зустріч з Вірою Ке. Слово про авторку скаже ред. Лідія Бурачинська, а в мистецькій частині візьмуть участь Маруся Штань і Орися Гевко з піснями з власного репертуару. Вечір, який відбуватиметься у приміщенні УСО „Тризуб" при 4936 Н. Брод вулиці, розпочнеться о год. 6-ій вечора.

В КАНАДІ ЗАКІНЧИВСЯ СТРАЙК ПОШТОВИХ РОБІТНИКІВ

Оттава. — У вівторок, 2 грудня, канадські поштові робітники проголосували закінчити страйк, який розпочався 43 дні тому і був припинив поштову доставу не тільки в самій Канаді, але всі посилки із закордону. Поштова обслуга почала функціонувати нормально вже у вівторок. Робітничі спілки остаточно погодилися на умовини, які первісно запропонувала канадійська уряд.

ДОПОВІДЬ ПРО МИНУЛЕ МЕХІКА

Ню Йорк. — Карпатський Лещетарський Клюб інформує, щов суботу, 13-го грудня ц.р. о год. 7-й вечора тут, в приміщенні Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вулиця, член КЛК мґр Ліда Палій виголосить доповідь про „Минуле Мехіка". Лекція буде ілюстрована прозірками руїн релігійних центрів, гробниць та старинних святинь.

МИСТЕЦЬКИЙ БАЗАР В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінґтон, Н.Дж. — Управа 86-го Відділу СУА інформує, що в суботу, 13-го грудня, ц.р. у годинах від 8 рано до 2 по полудні тут в залі церкви св. Івана Хрестителя відбудеться Рідзвяний Мистецький Базар, на якому можна буде набути картини мистців: Володимира Бачинського, Любослава Гуцалюка, Арки Оленської-Петришин, Галини Титли, Богдана Титли і емалії Шонк-Русича, як також вишивки, книжки та інші речі.

СПОРТ

Вісті УСТ „Чорноморська Січ"

ГАКІВКА

„Чорноморська Січ" —Сомерсет ГК 1:2

„Чорноморська Січ" —Айронбавнд ГК 3:7

У двох останніх першенських змаганнях Гаківкової Ліґи Юньйон Кавнті, що відбулися в днях 27-28 жовтня на льодових Аренах Воріnанко в Елизабеті і Айронбавнд в Нюарку, „Ч. Січ" зазнала високих поразок 1:2 з клюбом Соммерсет і 3:7 з минулорічним чемпіоном Ліґи — Айронбавнд. В змаганнях з Соммерсет єдиного, почесного ґоля для нашої дружини здобув В. Заліско. В черговій зустрічі з Айронбавнд відзначилися О. Нагірний, що стрілив 2 ґолі і П. Мельник. Треба відмітити, що в складі „Ч. Січі" у великій більшості виступають нові, молоді гаківкарі — з минулорічним чемпіоном ського складу змагаються тільки: В. Заліско, П. Мельник, З. Семанишин, Є. Семенюк, О. Кузів, Я. Куровицький, А. Кравченюк і Є. Голюка. З молодих дійшли: Є. Конопасевич, О. Нагірний, С. Нечай, М. Титла, В. Миськів, Т. Сохан, Р. Цьолко, В. Масуряк і М. Мартар. Провідник і асистент тренера старший гаківкар Валентин Олійник, тренер Д. Суровий.

В цілості цьогорічний склад дружини треба уважати дуже добре підібраним, якщо йдеться про його підготову на майбутні роки. А тим часом в біжучому сезоні не можна зражуватися поразками, яких молоді спортовці зазнаватимуть із значно сильнішим і більш досвідченими суперниками.

ФУТБОЛ

„Чорноморська Січ" — СК „Вістула" 0:2 (0:1)

Вейн 2 листопада у чергових першенських змаганнях „Мейджор Дивізії" Шейфер Ліґи Ню Джерзі І-ша дружина „Ч. Січ" втратила точки з польським клюбом „Вістула" в зустрічі на їх площі у Вейні. В цій грі „Січовики" мали знову ряд чудових можливостей до здобуття ґолів, але не мали ефективних стрільців у своєму нападі, який дальше залишився найслабшою ланкою дружини. „Вістула", як і в попередніх роках має в свойому складі ряд досвідчених футболістів, новоприбулих з Польщі, завдяки яким ця та багато інших польських дружин в ЗСА, осягають значні успіхи.

На відмічення в складі „Ч. Січі" заслуговує дефензива, що приймає на себе ввесь тягар гри, надоложуючи, це що не спроможний виконати слабий напад. У звітовій зустрічі енерґійно і віддано змагалися: Іван і Дмитро Паливода, Юрій Бакун, ветеран Роман Презимірський і Дж. Гіль.

„Чорноморська Січ" — „Юнайтед Спорт Клюб" 0:0

Реорганізована і підсилена ІІ-та дружина „Ч. Січ" привезла з чергових виїздових змагань одну, цінну точку. В останньому тижні до складу тієї дружини ввійшло 4-ох молодих змагунів, що в минулих роках виступали в учнівській, а пізніше в юнацькій-дружинах Т-ва: брати Біланичі, Карляк і Грицковяни. З минулорічного складу залишилися: Б. Васняк, Р. Сольчаник, Р. Хромовський, Ю. Кальба, М. Гординський, Т. Віналес, Б. Ключник і ін.

„Чорноморська Січ" (УЧНІ) — Савд Ориндж СК (УЧНІ) 2:0

Переможні ґолі для „Ч. Січі" стрілили: Андрій Зелик і Андрій Бакун. Крім них в складі дружини виступають: Чех, Данилюк, Турянський, Хамуляк, Ковар, Олесницький Ходновський, Василів, Сосяк, Василак.

„Чорноморська Січ" (Новаки) — Савд Ориндж СК (Новаки) 6:0

Ґолі для „Ч. Січі" здобули: М. Петрух, 2, Сосяк, Васьків, Гельбік і Ґбур. В складі тієї дружини змагаються теж: брати Пенцаки, брати Братахи, брати Кряки, Маркусь, Презимірський, Ніщот, Попович, Р. Турянський, Щудляк, брати Василаки, С. Сосяк, Кіґічак, Калинович, Гашенко, Е. Турянський, Олесницький.

О. Твардовський

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 7-го ГРУДНЯ 1975 р.

БРУКЛИН, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва ім. Б. Хмельницького 158 Відд. о год. 1-ій попол. в УНДомі, 216 Ґренд ву. На порядку: звіти Управи і К. К. і вибір нової на 1976 р. Збори відбудуться на годину пізніше при будь-якій кількості чл. і будуть важні. Проситься чл. прибути і вирівняти залеглі вкладки. — П. Польний пред., М. Кіт, рек. секр.

СУБОТА, 13-го ГРУДНЯ 1975 р.

САУТ БРУКЛИН, Н. Й. Річні збори В-ва св. о. Николая 293 Відд. о год. 7 веч. в церковній залі, 261 — 19 вул. Проситься чл. прибути та вирівняти вкладки. — Управа.

ДЕТРОЙТ. Міш. Річні збори В-ва св. о. Николая 175-ий Відд. о год. 1:30 по пол. у залі УНДому, 4655 Мартін вул. із звичайним порядком нарад. Проситься чл. прибути. — В. Папіж, гол., Я. Вазюк, секр.

НЕДІЛЯ, 14-го ГРУДНЯ 1975 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Річні збори Т-ва Запор. Січ 367 Відд. о год. 1:30 попол. в Укр.-Амер. Клюбі. На порядку: вибір управи на 1976 р. Проситься чл. прибути. — П. Дзюба, гол., М. Лилак, кас., В. Попович, секр.

ДЕТРОЙТ, Міш. Річні збори В-ва св. Ів. Хрестителя 292 Відд. о год. 1:30 по пол. в УНДомі. На порядку: звіти Управи і К. К., вибір нової управи на 1976 р. та інші справи. — Т Тимочко, гол., П. Федик, фін. секр.

ТАРЗАН, Ч. 7406. Привид

В час, коли табір спить, Тарзан задумується над своєю завтрішньою подорожжю...

Однак, коли він вдивляється в полум'я, в лагідному кружлянні диму формуються зариси постаті...

Джейн!!!... Чи я трачу розум?... Ні, це мусить бути моя уява!... Але на її обличчі зображена така мука!